

ΕΦΕΤΕΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΑΠΟΦΑΣΗ 62/2023

(αριθμός καταχ. έφεσης 298/2021)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

////////////////////////////////////

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Εφέτη, που
ορίστηκε από τον Διευθύνοντα το Εφετείο Ιωαννίνων Πρόεδρο Εφετών και το
Γραμματέα

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στα Ιωάννινα στις 17
Ιανουαρίου 2024 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ: Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας, με την
επωνυμία: «ΓΕΑ-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και τον διακριτικό τίτλο
«ΓΕΑ-GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», με ΑΦΜ 997495285 Δ.Ο.Υ. Ψυχικού,
που εδρεύει στο Δήμο Αθηναίων Αττικής, Λαζ. Σώχου αριθμός 4, όπως
εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια
δικηγόρο της του Δικηγορικού Συλλόγου
(ΑΜ), η οποία δεν παραστάθηκε στο Δικαστήριο αλλά κατέθεσε την από
17.01.2024 δήλωση κατ' άρθρο 242 παρ. 2 ΚΠολΔ, κατέθεσε προτάσεις και το
με αριθμό Α950595/30.03.2022 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και
ενσήμων του Δ.Σ. Θεσσαλονίκης.

ΤΩΝ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΩΝ: 1] , με ΑΦΜ

στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει το κλαμπ με τον διακριτικό
τίτλο που βρίσκεται στα επί της οδού
που παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του
του Δικηγορικού Συλλόγου (ΑΜ), ο οποίος κατέθεσε προτάσεις
και το με αριθμό Ι0062449/16.01.2024 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και

Σελίδα 2^η της με αριθμό 62/2024 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Ιωαννίνων (τακτική διαδικασία)

ενσήμων του Δ.Σ. και 2] Ομόρρυθμης εταιρείας με την επωνυμία
με ΑΦΜ

όπως εκπροσωπείται νόμιμα, στην εκμετάλλευση της οποίας
ανήκει το κλαμπ με τον διακριτικό τίτλο που βρίσκεται στα
επί της οδού η οποία δεν παραστάθηκε.

Η εκκαλούσα άσκησε ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ιωαννίνων την από 27.04.2018 με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 413/27.04.2018 αγωγή κατά των εφεσιβλήτων. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με την με αριθμό 201/2020 απόφασή του, που εκδόθηκε ερήμην των εναγομένων, κηρύχθηκε καθ' ύλην αναρμόδιο και παρέπεμψε την υπόθεση στο Ειρηνοδικείο Ιωαννίνων, ως αρμόδιο καθ' ύλην και κατά τόπο δικαστήριο. Ήδη η ενάγουσα με την από 17.09.2021 με αριθμό έκθεσης κατάθεσης ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ιωαννίνων 149/17.09.2021 και αριθμό καταχώρησης ενώπιον του Εφετείου Ιωαννίνων 298/17.09.2021 έφεσή της, η συζήτηση της οποίας προσδιορίστηκε για την δικάσιμο της 06.04.2022 και γράφτηκε στο πινάκιο, κατά την οποία αναβλήθηκε η συζήτηση αυτής για την δικάσιμο της 01.03.2023 οπότε αναβλήθηκε για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο και γράφτηκε αυτή εκ νέου στο πινάκιο, προσβάλλει την απόφαση αυτή.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης ο πληρεξούσιος δικηγόρος του πρώτου εφεσίβλητου, έλαβε το λόγο και ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στις προτάσεις του.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 271 και 524 παρ. 1, 4 ΚΠολΔ, τα οποία εφαρμόζονται και στην κρινόμενη έφεση, συνάγεται ότι, αν ο εφεσίβλητος δεν εμφανιστεί ή δεν λάβει μέρος κανονικά στη συζήτηση της έφεσης, προϋπόθεση του παραδεκτού της είναι η νόμιμη κλήτευσή του ή η επίσπευση της συζήτησης από τον τελευταίο για την ορισθείσα νομίμως δικάσιμο. Έτσι, σε περίπτωση, μη εμφάνισης του εφεσίβλητου στη συζήτηση της έφεσης, η διαδικασία προχωρεί σαν να ήταν παρών, εφόσον, όμως, επισπεύδει ο ίδιος τη συζήτηση ή έχει κληθεί νομίμως από τον παριστάμενο εκκαλούντα, στοιχεία στην έρευνα των οποίων οφείλει να προβεί το δευτεροβάθμιο Δικαστήριο αυτεπαγγέλτως.

Στην προκειμένη περίπτωση, από τη με αριθμό 4956 δ' /12.11.2021 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας της Περιφέρειας του Εφετείου προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της έφεσης με πράξη ορισμού δικάσιμου και κλήση προς συζήτηση για την αρχικά ορισθείσα δικάσιμο της 06.04.2022, κατά την οποία αναβλήθηκε η συζήτηση αυτής για την δικάσιμο της 01.03.2023 και ακολούθως αναβλήθηκε για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο και γράφτηκε αυτή εκ νέου στο πινάκιο (άρθρο 226 παρ. 4 ΚΠολΔ), επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στην δεύτερη εφεσίβλητη. Όπως όμως προκύπτει από τα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης αυτού του Δικαστηρίου, κατά την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο και κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από τη σειρά του πινακίου η ως άνω εφεσίβλητη δεν εμφανίστηκε, ούτε εκπροσωπήθηκε νόμιμα από πληρεξούσιο δικηγόρο. Επομένως, εφόσον κατά την εκφώνηση της υπόθεσης η δεύτερη εφεσίβλητη, αν και κλητεύθηκε νόμιμα δεν εμφανίστηκε, πρέπει, κατά τα διαλαμβανόμενα ανωτέρω, να δικαστεί ερήμην. Ωστόσο η διαδικασία θα προχωρήσει σαν να ήταν και αυτή παρούσα (άρθρο 524 παρ. 4 ΚΠολΔ).

Η υπό κρίση έφεση κατά της με αριθμό 201/2020 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ιωαννίνων, που παραπέμπει την υπόθεση στο αρμόδιο δικαστήριο, αυτεπαγγέλτως, λόγω αναρμοδιότητας (19, 513§1α ΚΠολΔ) και η οποία εκδόθηκε ερήμην των εναγομένων, κατά την τακτική διαδικασία, ασκήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα από την ενάγουσα, με την κατάθεση δικογράφου στη γραμματεία του δικαστηρίου που εξέδωσε την εκκαλουμένη και πριν την παρέλευση διετίας από τη δημοσίευση της εκκαλουμένης στις 29.04.2020, δεδομένου ότι ουδείς εκ των διαδίκων επικαλείται ότι έχει λάβει χώρα επίδοσή της, ούτε από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει το αντίθετο (άρθρα 495 παρ.1, 499, 516 παρ. 1, 517 και 518 παρ. 2 ΚΠολΔ) ή άλλος λόγος απαραδέκτου και για το παραδεκτό της άσκησης της καταβλήθηκε από την εκκαλούσα, το νόμιμο, κατ' άρθρο 495 παρ. 3 ΚΠολΔ, ηλεκτρονικό παράβολο με κωδικό πληρωμής

ποσού 100,00 ευρώ (βλ. βεβαίωση κατάθεσης αυτού της γραμματέως του Πρωτοδικείου Ιωαννίνων και κωδικό αριθμό αυτού, επί της έκθεσης κατάθεσης της έφεσης). Επομένως, εφόσον αυτή φέρεται παραδεκτά προς

συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, ως αρμόδιου καθ' ύλη και κατά τόπο (άρθρο 19, 511, 516, 517 ΚΠολΔ), πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω για το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της (άρθρο 533 παρ.1 ΚΠολΔ), κατά την ίδια τακτική διαδικασία.

1] Η απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, η δεχόμενη την αναρμοδιότητα αυτού και παραπέμπουσα την αγωγή στο αρμόδιο δικαστήριο υπόκειται σε έφεση (άρθρ.513 παρ.1 εδαφ. α' ΚΠολΔ), ενώ κατά το άρθρο 46 εδαφ.β' ΚΠολΔ η απόφαση του παραπέμποντος δικαστηρίου όταν καταστεί τελεσίδικη, είναι υποχρεωτική τόσο ως προς την αναρμοδιότητα του παραπέμψαντος, όσο και ως προς την αρμοδιότητα του δικαστηρίου στο οποίο γίνεται η παραπομπή. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι αν, πριν καταστεί τελεσίδικη η απόφαση του παραπέμψαντος δικαστηρίου, ασκηθεί έφεση κατά της παραπεμπτικής απόφασης, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο ερευνά αυτεπαγγέλτως την καθ' ύλην αρμοδιότητα του πρωτοδίκως δικάσαντος και παραπέμψαντος δικαστηρίου και εάν κρίνει ότι η υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η εκκαλουμένη απόφαση υπάγεται στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του παραπέμψαντος δικαστηρίου, του οποίου η απόφαση δεν έχει καταστεί τελεσίδικη, εξαφανίζει την προσβαλλόμενη απόφαση και παραπέμπει την υπόθεση κατ' άρθρο 535 παρ.2 ΚΠολΔ στο δικαστήριο στο οποίο αρχικά είχε εισαχθεί, αν και αυτό κηρύχθηκε αναρμόδιο, προκειμένου οι διάδικοι να μην αποστερηθούν αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας (άρθρ. 12 ΚΠολΔ), (βλ. ΕφΠειρ 146/2021, ΕφΠειρ 351/2021, ΕφΠειρ 580/2021, ΕφΠατρ 359/2022 όλες δημοσιευμένες σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΘεσ 671/2015, Αρμ 2015. 1347, αντίθ. ΑΠ 511/2009 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Σε περίπτωση εισαγωγής της υπόθεσης πρωτοδίκως και με εσφαλμένη διαδικασία, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, σε περίπτωση παραπομπής, μεταξύ άλλων παραπέμπει και για να εφαρμοσθεί η προσήκουσα διαδικασία, κατ' άρθρο 591§6 ΚΠολΔ (ΕφΠατρ 359/2022 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 9528/1996, ΕλλΔνη 1997. 688).

2] Κατά το άρθρο 49 παρ. 1, 3 και 5 του Ν.2121/1993 «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα», όπως ισχύει μετά την τελευταία τροποποίησή του με τον Ν.4481/ 2017 ΦΕΚ ΑΛ 100/ 20-7-2017 «1. Όταν υλικός φορέας ήχου που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο... ή για παρουσίαση στο

κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων. Οι οργανισμοί αυτοί υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. 2...3, Οι εισπραττόμενες αμοιβές κατανέμονται εξ ημισείας μεταξύ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και παραγωγών των υλικών φορέων. Η κατανομή των εισπραττόμενων αμοιβών μεταξύ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και μεταξύ των παραγωγών γίνεται κατά τις μεταξύ τους συμφωνίες που περιέχονται στον κανονισμό του κάθε οργανισμού συλλογικής διαχείρισης. 4... 5, Όταν υλικός φορέας εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο... ή για παρουσίαση στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη αμοιβή στους ερμηνευτές ή εκτελεστές, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στους υλικούς αυτούς φορείς. Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται η παράγραφος 1 εδαφ. β' και γ', καθώς και οι παράγραφοι 2 και 4 του παρόντος άρθρου». Περαιτέρω, κατά το άρθρο 22 παρ.6 του Ν.4481/2017 περί «Πνευματικής ιδιοκτησίας, συγγενικών δικαιωμάτων και πολιτιστικών θεμάτων», ο οποίος συμπληρώνει τον βασικό για την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα νόμο 2121/1993 και ενσωματώνει στην ελληνική έννομη τάξη την Οδηγία 2014/26/Ε.Ε. του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά (ΕΕΕΚ L84/72 20-03-2014), «Σε περίπτωση μη καταβολής αμοιβής για τη λήψη άδειας ή διαφωνίας ως προς το ύψος της αμοιβής που αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο χρήστης οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το αιτούμενο ποσό αμοιβής ή εκείνο που θα έχει ορίσει και επιδικάσει προσωρινά το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατόπιν αίτησης, είτε του χρήστη, είτε του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών

μέτρων, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις ή ως εύλογο, αν δεν υπάρχουν παρόμοιες περιπτώσεις: Μετά από αγωγή που ασκεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ή ο χρήστης, το αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του ΚΠολΔ, προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και το ύψος αυτής και την επιδικάζει», ενώ στην παράγραφο 7 του ως άνω άρθρου του ίδιου νόμου «Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 και τους όρους πληρωμής της, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Για τον οριστικό προσδιορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και των όρων πληρωμής της εφαρμόζεται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6». Από τη γραμματική και συστηματική δε ερμηνεία του άρθρου 22 παρ. 1 ν. 4481/ 2017, δεν ιδρύεται υποχρέωση διαπραγματεύσεως του ύψους της εύλογης αμοιβής των παρ. 1 και 5 του άρθρου 49 ν. 2121/1993. Η παρ. 7 του άρθρου 22 ν. 4481/2017, παραβαλλόμενη προς την παρ. 6, δεν εντάσσεται στο σύστημα της αναγκαστικής σύμβασης, διότι ο χρήστης έχει ήδη λόγω της νόμιμης άδειας, την ευχέρεια χρήσης του προστατευομένου αντικειμένου. Η διαφωνία τελεί, υπό διαφορετικές προϋποθέσεις, αναλόγως αν πρόκειται για συμβατική ή νόμιμη άδεια. Στην πρώτη περίπτωση, πρέπει να είναι απόρροια άκαρπων διαπραγματεύσεων, ενώ στη δεύτερη, απλώς, της άρνησης του χρήστη να καταβάλλει στον Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης, την καθορισθείσα από αυτόν εύλογη αμοιβή (Κατ' άρθρο ερμηνεία του ν. 4481/2017, σελ. 333, 334 βλ. και Ε. Σταματούδη, Συλλογική Διαχείριση Δικαιωμάτων Πνευματικής Ιδιοκτησίας). Σύμφωνα δε με το άρθρο 22 παρ.6 εδαφ.β' του ν.4481/ 2017, η αγωγή καθορισμού της οριστικής αμοιβής για την άσκηση αποκλειστικών εξουσιών, εκδικάζεται κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του ΚΠολΔ (άρθρ. 614 - 622). Όμοια ισχύουν και για εκείνον της εύλογης αμοιβής, όπως ρητά προβλέπει το άρθρο 22 παρ. 7 εδαφ. β του ν. 2121/1993. Κατά τα λοιπά η νομοθετική επιλογή διασπά την τηρούμενη διαδικασία για τις διαφορές που απορρέουν από το νόμο 2121/1993, ενώ όλες οι υπόλοιπες διαφορές

συνεχίζουν να εκδικάζονται κατά την τακτική διαδικασία, οι περί καθορισμού δε της οριστικής αμοιβής εκδικάζονται κατ' εκείνη των περιουσιακών διαφορών. Έτσι, κατά την ως άνω διαδικασία δεν εκδικάζεται κάθε διαφορά που αφορά στην αμοιβή για τις αποκλειστικές εξουσίες και τις νόμιμες άδειες, αλλά μόνο οι του δικαστικού καθορισμού τους. Αν αντιθέτως, οι αμοιβές καθορίζονται συμβατικά και δεν καταβάλλονται, η σχετική αγωγή εκδικάζεται κατά την τακτική διαδικασία σύμφωνα με το ν.4481/ 2017. Πλέον, κατά το εδάφιο β των παρ.6 και 7 του άρθρου 22 ν. 4481/ 2017, καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο για τον οριστικό καθορισμό της αμοιβής είναι το Μονομελές Πρωτοδικείο, πρόκειται δηλαδή περί εξαιρετικής κατά την έννοια του άρθρου 17 ΚΠολΔ, αρμοδιότητας των Μονομελών Πρωτοδικείων, ιδρυόμενης σε βάρος των Ειρηνοδικείων και των Πολυμελών Πρωτοδικείων (ΕφΠειρ 351/2021, ΕφΘεσ 350/2021, ΕφΙωαν 56/2022, όλες δημοσιευμένες σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Ε. Σταματούδη, Συλλογική Διαχείριση Δικαιωμάτων Πνευματικής Ιδιοκτησίας, όπ., σελ. 369,370). Η διαφωνία μεταξύ Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης και χρήστη, ως προς το ύψος της αμοιβής ή και τους όρους πληρωμής της, συνιστά διαδικαστική προϋπόθεση της προσφυγής στον δικαστικό καθορισμό της αμοιβής. Δεδομένου δε, ότι η αξίωση γεννάται αυτοδικαίως από και με την άσκηση της προνομιακής χρήσης, η διαφωνία δεν είναι στοιχείο του πραγματικού του εφαρμοστέου κανόνα δικαίου (άρθρ.49 παρ.1 και 5 ν.2121/1993). Αντιθέτως, αφορά στο έννομο συμφέρον του αιτούντος/ενάγοντος, Περαιτέρω, ο Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης δεν υπέχει κατά νόμο, υποχρέωση διαπραγματεύσεως με τον χρήστη ως προς το ύψος της αμοιβής, συμφυώς και ως προς τους όρους πληρωμής, αλλά καθορίζει ο Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης τα ανωτέρω μονομερώς, δυνάμει διαπλαστικού δικαιώματος (άρθρο 379 αναλόγως). Επομένως, σε αντίθεση με όσα ισχύουν σχετικά με τη διαφωνία της παρ.6, αυτή της παρ. 7 άρθρ. 22 του ν. 4481/2017, δεν προϋποθέτει την προηγούμενη διενέργεια άκαρπων διαπραγματεύσεων και το διαπλαστικό δικαίωμα του Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης ασκείται και με την αίτηση/ αγωγή δικαστικού καθορισμού. Κατά το γράμμα δε της διάταξης, η διαφωνία δύναται, υπαλλακτικώς, να άπτεται είτε του ύψους της αμοιβής, είτε των όρων πληρωμής, πχ αν θα καταβάλλεται εφάπαξ ή τμηματικά. Περίπτωση διαφωνίας ως προς το ύψος της αμοιβής υπάρχει και όταν ο χρήστης

ισχυρίζεται ότι δεν οφείλει αμοιβή διότι η χρήση καταλαμβάνεται από εξαίρεση ή περιορισμό. Κατά τα λοιπά, στο δικόγραφο της αίτησης ή αγωγής του Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης πρέπει να αναφέρεται ότι ασκήθηκε το διαπλαστικό δικαίωμα, ότι ο χρήστης διαφωνεί με την καθορισθείσα αμοιβή ή και τους όρους πληρωμής, καθώς και ότι αυτοί είναι εύλογοι (άρθρ. 216 ΚΠολΔ, Ε.Σταματούδη, Συλλογική Διαχείριση Δικαιωμάτων Πνευματικής Ιδιοκτησίας όπ., σελ. 421, 422).

Στην προκειμένη περίπτωση, με την από 27.04.2018 με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 413/2018 αγωγή της ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ιωαννίνων, η ενάγουσα και ήδη εκκαλούσα, στρεφόμενη κατά των εναγομένων και ήδη εφεσιβλήτων, εξέθεσε ότι είναι ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης με σκοπό την είσπραξη της εύλογης και ενιαίας αμοιβής του άρθρου 49 παρ.1 του ν. 2121/1993, ο οποίος συνεστήθη το έτος 2011 από:

- α) τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και προστασίας των δικαιωμάτων των παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας με τον διακριτικό τίτλο «GRAMMO», β) τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων των τραγουδιστών - ερμηνευτών με τον διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ» και γ) τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων των μουσικών με τον διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ» . Ότι το ίδιο έτος 2011 έλαβε άδεια λειτουργίας από τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού. Ότι οι ανωτέρω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης λειτουργούν ομοίως με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού και κατά τη σύστασή της ήταν οι μόνοι αρμόδιοι οργανισμοί για τη διαχείριση και είσπραξη της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 παρ.1 του ν. 2121/1993. Ότι για τον καθορισμό και την είσπραξη της εύλογης αμοιβής συνέταξε αμοιβολόγιο, το οποίο γνωστοποίησε σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 του Ν. 2121/1993, στο κοινό με τη δημοσίευσή του σε τρεις ημερήσιες εφημερίδες, εκ των οποίων η μία είναι οικονομική. Ότι σύμφωνα με το αμοιβολόγιο αυτό, προκειμένου για χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση, σε καταστήματα επιχειρήσεων, στις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη για τη λειτουργία τους, όπως είναι καφετέριες, καφέ- μπαρ, μουσικά καφενεία, μπαρ κλπ, η οφειλόμενη αμοιβή καθορίστηκε εφάπαξ ετησίως σε ποσοστό 10% των ακαθάριστων εσόδων τους, με ελάχιστο ποσό κατ' έτος ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος και τη διάρκεια της λειτουργίας

του. Ότι οι εναγόμενοι εκμεταλλεύονται επιχειρήσεις στο νομό Ιωαννίνων και συγκεκριμένα ο πρώτος εναγόμενος εκμεταλλεύεται επιχείρηση κλαμπ με τον διακριτικό τίτλο [] που βρίσκεται στα [] στην οδό αριθμός [], επιφάνειας 100 τ.μ. και η δεύτερη εναγομένη επίσης εκμεταλλεύεται επιχείρηση κλαμπ με τον διακριτικό τίτλο [] που βρίσκεται στα [] στην οδό [] επιφάνειας 80 τ.μ. Ότι κατά τους χρόνους λειτουργίας των επιχειρήσεων τους, δηλαδή σε καθημερινή βάση και κατά τους θερινούς μήνες, και πάντως για χρονικό διάστημα επτά μηνών κατ' έτος (από Οκτώβριο έως Απρίλιο), χρησιμοποίησαν μουσικό ρεπερτόριο που προστατεύεται από αυτήν (ενάγουσα), το οποίο ενδεικτικά αναφέρει, χρήση η οποία είναι γι' αυτούς (εναγόμενους) απαραίτητη (κατηγορία Α1) και αποτελεί κύριο παράγοντα προσέλκυσης, διατήρησης και επαύξησης της πελατείας τους, προσαυξάνοντας με αυτόν τον τρόπο τα έσοδα της επιχείρησής τους με την εκ μέρους τους δημόσια εκτέλεση και εκμετάλλευση ελληνικών και αλλοδαπών μουσικών έργων, και επομένως, οφείλουν την αναφερόμενη στην αγωγή εύλογη αμοιβή, καθώς κατά το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα προέβησαν σε δημόσια εκτέλεση έργων με συμβολές των μελών της, από τα οποία ορισμένα, ενδεικτικά παρατίθενται σ' αυτήν (αγωγή), χωρίς την άδειά της και δίχως να της καταβάλουν οποιοδήποτε ποσό έναντι εύλογης αμοιβής. Ότι σε σχετικές προσκλήσεις της να της καταβάλουν την εξαγόμενη από το ως άνω αμοιολόγιο εύλογη αμοιβή για το έτος 2015, οι εναγόμενοι αδιαφορούν. Ότι για το λόγο αυτό άσκησε σε βάρος τους την με αριθμό κατάθεσης 633/18.12.2015 αίτηση ασφαλιστικών μέτρων ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ιωαννίνων, ζητώντας τον προσωρινό καθορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής της, επί της οποίας εκδόθηκε η με αριθμό 84/2017 απόφασή του, η οποία έκανε εν μέρει δεκτή την αίτηση και καθόρισε προσωρινά την εύλογη αμοιβή που οφείλουν να της καταβάλουν οι εναγόμενοι για το έτος 2015, σύμφωνα με τα κριτήρια του αμοιολογίου. Με βάση το ιστορικό αυτό, κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στο δικόγραφο, η ενάγουσα ζήτησε να καθοριστεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής της για την εκμετάλλευση, από τους εναγόμενους, του ρεπερτορίου της, όπως περιγράφεται στην αγωγή, δηλαδή την δημόσια εκτέλεση, παρουσίαση, χρήση του έργου της στην πελατεία των εναγομένων, με τη χρήση υλικών φορέων

στους οποίους είναι εγγεγραμμένες οι ερμηνείες/εκτελέσεις της, καθιστώντας ελεύθερη την πρόσβαση της πελατείας τους σε όλα τα μεταδιδόμενα έργα, καθ'όλο το ωράριο λειτουργίας των επιχειρήσεών τους και συγκεκριμένα να καθοριστεί για κάθε εναγόμενο για το έτος 2015 στο ποσό των 2100,00 ευρώ μετά του εκάστοτε ΦΠΑ που αναλογεί και να υποχρεωθεί ο κάθε εναγόμενος να καταβάλει το ποσό των 2100,00 ευρώ, πλέον του εκάστοτε ισχύοντος ΦΠΑ, με το νόμιμο τόκο από την 01-01-2016 για την εύλογη αμοιβή του έτους 2015, άλλως από την επίδοση της αίτησης των ασφαλιστικών μέτρων, άλλως από την επομένη της επίδοσης της αγωγής μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφληση. Επίσης ζήτησε να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να προσκομίσουν καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν κατά τα παραπάνω έτη, προκειμένου αυτή (ενάγουσα) να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους, να κηρυχθεί η εκδοθησομένη απόφαση προσωρινά εκτελεστή και να καταδικασθούν οι εναγόμενοι στη δικαστική της δαπάνη σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Ν. 2121/ 1993. Επικουρικά δε, ζήτησε να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να της καταβάλουν το ποσό που αντιστοιχεί στην εύλογη και ενιαία αμοιβή της, κατά τις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού, διότι πλούτισαν αδικαιολόγητα σε βάρος της περιουσίας της, ο δε πλουτισμός τους σώζεται έως σήμερα. Το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με την εκκαλουμένη με αριθμό 201/2020 απόφασή του, έκρινε ότι στην επίδικη περίπτωση πρόκειται για αγωγή με την οποία ζητείται η καταβολή της εύλογης αμοιβής από χρήστες του ρεπερτορίου της ενάγουσας, οι οποίοι αρνούνται εν γένει την εκ του νόμου υποχρέωσή τους και όχι για αγωγή περί οριστικού καθορισμού του ύψους της εύλογης αμοιβής κατά τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 22 παρ. 7 και 6 εδαφ. τελευτ. του ν. 4481/2017 και αφού κήρυξε εαυτό αναρμόδιο για την εκδίκαση της ένδικης αγωγής, δεδομένου ότι κανένα από τα αιτούμενα από κάθε εναγόμενο ποσά δεν υπερβαίνει το ανώτατο όριο της υλικής αρμοδιότητας του Ειρηνοδικείου, τόσο ως προς την κύρια όσο και ως προς τη σωρευόμενη επικουρικά βάση του αδικαιολόγητου πλουτισμού, παρέπεμψε την κρινόμενη αγωγή για εκδίκαση, κατά την τακτική διαδικασία στο καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο Δικαστήριο, ήτοι στο Ειρηνοδικείο Ιωαννίνων. Ωστόσο με το ως άνω περιεχόμενο και αιτήματα, η αγωγή, αρμοδίως καθ' ύλη εισήχθη ενώπιον του ως άνω Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου,

καθόσον υπό τα εκτιθέμενα σ' αυτήν πραγματικά περιστατικά, πρόκειται για αγωγή δικαστικού καθορισμού του ύψους της οριστικής εύλογης αμοιβής της ενάγουσας, λόγω άρνησης των εναγομένων- χρηστών να καταβάλουν στην ενάγουσα - Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης την καθορισθείσα από αυτή εύλογη αμοιβή της, που πλέον υπάγεται προς εκδίκαση κατά το εδάφιο β' των παρ.6 και 7 του άρθρου 22 ν. 4481/2017 στην εξαιρετική κατ' άρθρο 17 ΚΠολΔ, υλική αρμοδιότητα του τοπικά αρμόδιου Μονομελούς Πρωτοδικείου, στην προκειμένη περίπτωση των Ιωαννίνων, δικαζόμενη κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 - 622 ΚΠολΔ (του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου έχοντας στο πλαίσιο αυτεπάγγελτου ελέγχου την υποχρέωση να διατάξει την εκδίκαση με την προσήκουσα διαδικασία κατ' άρθρο 591§6 ΚΠολΔ). Για το παραδεκτό της αγωγής εξάλλου, δεν απαιτείται η προηγούμενη διενέργεια άκαρπων διαπραγματεύσεων μεταξύ των χρηστών και του Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης του ύψους της εύλογης αμοιβής του τελευταίου, η δε διαφωνία ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής, η οποία συντρέχει και όταν οι χρήστες ισχυρίζονται ότι δεν οφείλουν αμοιβή, δεν είναι στοιχείο του πραγματικού του εφαρμοστέου κανόνα δικαίου, αλλά αφορά το έννομο συμφέρον της ενάγουσας, κατά τα αναφερόμενα στην υπό στοιχείο [2] νομική σκέψη της παρούσας. Επομένως, μη νόμιμα το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο που ήταν καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο προς εκδίκαση της ασκηθείσας αγωγής κήρυξε εαυτό αναρμόδιο και συνεπώς πρέπει κατά παραδοχή του μοναδικού λόγου έφεσης, να γίνει δεκτή η έφεση και ως ουσιαστικά βάσιμη, να εξαφανιστεί η εκκαλουμένη και να παραπεμφθεί η υπόθεση στο αρμόδιο καθ' ύλη και κατά τόπο Μονομελές Πρωτοδικείο Ιωαννίνων, προς εκδίκαση αυτής κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 - 622 ΚΠολΔ, ώστε να μη στερηθούν οι διάδικοι του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας, κατά τα αναφερόμενα στη υπό στοιχείο [1] νομική σκέψη της παρούσας. Επίσης πρέπει να οριστεί παράβολο ερημοδικίας σε περίπτωση που η δεύτερη εφεσίβλητη ασκήσει ανακοπή ερημοδικίας (άρθρα 501, 502, 505 ΚΠολΔ, με την κρίση περί του εννόμου συμφέροντος να αφορά την δικαιοδοσία εκείνου (ΟΛΑΠ 15/2001, ΑΠ 1596/2018 αμφότερες δημοσιευμένες σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), κατά τα οριζόμενα στο διατακτικό και να διαταχθεί η επιστροφή του παράβολου άσκησης της έφεσης στην εκκαλούσα

Σελίδα 12^η της με αριθμό 62/2024 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Ιωαννίνων (τακτική διαδικασία)

κατ' άρθρο 495 παρ. 3 ΚΠολΔ. Η διάταξη περί εξόδων της πρωτόδικης απόφασης πρέπει επίσης να εξαφανιστεί και να επιβληθούν τα δικαστικά έξοδα της εκκαλούσας αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας σε βάρος των εφεσιβλήτων λόγω της ήττας τους (άρθρο 176, 184 ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της δεύτερης εφεσίβλητης και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΟΡΙΖΕΙ το παράβολο ερημοδικίας στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250,00) ευρώ.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και ουσιαστικά την έφεση.

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την εκκαλουμένη με αριθμό 201/2020 οριστική απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Ιωαννίνων.

ΚΡΑΤΕΙ και δικάζει την υπόθεση.

ΠΑΡΑΠΕΜΠΕΙ την από 27.04.2018 με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 413/27.04.2018 αγωγή προς εκδίκαση κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών ενώπιον του αρμόδιου καθ' ύλη και κατά τόπο Μονομελούς Πρωτοδικείου Ιωαννίνων.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την επιστροφή στην εκκαλούσα του κατατεθέντος παράβολου της έφεσης.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τους εφεσίβλητους στα δικαστικά έξοδα της εκκαλούσας αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας τα οποία ορίζει στο ποσό των πεντακοσίων (500,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη, δημόσια στο ακροατήριό του συνεδρίαση, στα , χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, στις 26 Μαρτίου 2024.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ